

Motion till riksdagen 2009/10:Sk425

av Karin Pilsäter (fp)

Lika villkor för kulturen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om likvärdiga definitioner av kultur, så att dans innefattas i kulturens lägre moms.

Motivering

Allt som är kultur kanske inte är något nöje. En del av det som är nöje räknas inte som kultur. Det sägs att det som skiljer människan från djuren är kulturen. En annan sak som sägs skilja människan från djuren är att människan kan le. Och betala skatt. Dock ej samtidigt. Det mesta av det som definieras som kultur har därför numera fått en lägre mervärdesskatt än de gängse 25 procenten. Actionfilm, balett, skvallertidningar, opera, schlager, allt gynnas med en lägre mervärdesskattesats. Dock ej dans ifall den utövas av kulturkonsumenten vid ett arrangemang, inte bara av kulturproducenten.

Gränsen mellan olika aktiviteter är sannerligen inte glasklar. Visst får du samma lägre momssats när du köper en skiva, och kan sen välja själv om du dansar hemma i vardagsrummet eller sitter still och njuter. Men den som ordnar en konsert där publiken står eller sitter hyggligt still behöver bara lägga 6 % moms på entrébiljettens pris, om publiken får röra på sig ska den beskattas med 25 %.

Diskussionen beror i grunden på att Sverige har världens högsta skatte-tryck. Därmed har vi också världens högsta skatt på i stort sett allting, inklusive mervärdesskatten. Tillsammans med Danmark toppar vi med 25 %. Det gör i sin tur att var och en som håller på med någon verksamhet enkelt kan visa att skatten jämfört med hur den är i andra länder och jämfört med vad som vore rimligt är alldeles för hög. Det har lett till att man i smala sektorer lyckas driva igenom någon typ av undantag från de här reglerna om de högre skatterna med goda och slagkraftiga argument för varje frågeställning. Men

Fel! Okänt namn på

det leder hela tiden till ytterligare nya gränsdragningsproblem. Allt som är i gränslandet till varje vara eller tjänst som flyttas från den högre skattesatsen till den lägre vill naturligtvis också flytta in i den varma famnen av en lägre skattesats. Det är inte bara gränsdragningsproblem. Det här medför naturligtvis också olika typer av snedvridningar när det gäller konkurrens och konsumtion.

Det kan finnas goda skäl att avvika från grundregeln om generell skattesats. En renodlad kulturmoms bör då gälla. En mer förutsättningslös översyn om en definition på detta område behöver göras där man mer utgår ifrån människors upplevelser och någorlunda rättvisande gränsdragningar kan göras istället för att de fina salongernas traditionella värderingar avgör.

Stockholm den 5 oktober 2009

Karin Pilsäter (fp)